

RESEBERÄTTELSE

PRO S.Sandby i Österrike 21 – 27 september 2016

21 september

Fyrtiofyra PRO:are bordade tidig tisdagsmorgon Thells buss med destination Tyrolen i Österrike. Chaufför på resan var Bojan och i Malmö gick Ingrid, vår guide ombord. Först gick färden genom Danmark till Gedser, där vi tog den nya färjan "Berlin" över till Rostock, en tur på ca två timmar. En del åt rejäl frukost i matsalen, medan andra nöjde sig med en macka. Väl i land rullade bussen mot staden Halle, som är en universitetsstad. Där tog vi en promenad upp till torget, för att titta på en staty föreställande Georg Friedrich Händel, som föddes i Halle. Därefter checkade vi in på TRYP hotell, där vi på kvällen bjöds på en tre-rättersmiddag.

22 september

Tidig frukost enligt tysk modell, dvs god och riklig. Bussen lastades kl 07.30 för vidare befordran till Österrike. Vi passerade Leipzig, som är den största staden i Sachsen. Här har svenskarna varit och krigat och här finns ett monument över Gustav II Adolf.

Tonsättarna Wagner och Bach föddes också här. Vi passerade sedan Bayreuth, som är berömd för sina festspel och nu var vi inne i norra delen av Bayern. Benny överraskade oss med en egenhändigt gjord "Härjarvisa", diktad på denna melodi och med skojig text. Han är en duktig sångare och vi sjöng glatt med. Då och då stannade bussen för bensträckning, besök på, de enligt Ingrid "musiksalongerna" och så bjöds det kaffe, med eller utan "dutt".

För lunchpaus stannade vi hos Tante Anne-Marie på Art Hotel i Ingolstadt. Där åt vi en mycket god lunch och stärkta av denna fortsatte färden.

Ett kort stopp blev det innan vi passerade gränsen till Österrike och vi fick återigen tillfälle att fika, med eller utan tillbehör. Bojan spexade hej vilt, så stämningen i bussen var mycket hög.

Nu började de vackra scenerierna breda ut sig, vilka skulle följa oss de närmsta dagarna. Vi var i Alperna. Så var vi framme vid vårt hotell Rudolfshof i Kaprun, vilket skulle vara vår bostad fyra dagar framåt. Det visade sig vara knivigt att parkera den stora bussen. Bojan trixade och backade och trixade igen, ivrigt påhejad av oss, men till förtret för grannarna. En man kom ut och hötte åt oss och tog sig för pannan, en annan parkerade bilen, så att vi inte kunde komma in. Till slut klarade Bojan av det hela utan missöde, säker som han är att behärska bussen och vi kunde checka in.

Rummen var stora och fräscha med balkong till varje rum och vi kunde slå och ner där med en drink. Vi behövde inte besöka varandra, utan kunde skåla via balkongerna, så nära bodde vi.

Innan maten bjöd hotellet på välkomstsaps, innan vi satte oss till bords för buffe'. Denna visade sig vara ständigt återkommande (utom en dag), så i sanningens namn blev vi ganska trötta på den. Efter maten tog några en promenad, men de flesta drog sig tillbaka tidigt och sov gott i de sköna sängarna.

23 september

I dag hade vi sovmorgon och efter frukost åkte vi i väg till Berehtesgaden, för att besöka Hitlers "Örnnäste". Det ligger 1834 m över havet och byggdes som gåva till Adolf Hitler till hans 50-årsdag 1939. Specialbussar tog oss med den sista biten upp till Kehlsteinhaus och väl där uppe, åkte vi en mässingshiss, som tog oss upp de sista 124 metrarna. Utsikten där uppe var bedövande! Detta var Hitlers s.k. sommarstuga, men han lär inte ha varit där officiellt mer än 13 gånger. Eva Braun trivdes emellertid där uppe och tillbringade mycket tid här. Eftersom de flesta av nazitopparna hade bostäder längre ner på berget, så smiddes där många planer om hur Tyskland skulle bli "Det tredje riket". En stor bunker fanns där uppe, för att skydda från bombanfall av de allierade. Själva Kehlsteinhaus blev inte bombad under

kriget, däremot sprängdes de andra byggnaderna. Däruppe finns i dag även en restaurang där man kan se den stora spisen i röd marmor, som var en gåva till Hitler från Mussolini.

På kvällen, efter vår trerättersmiddag, som bestod av potatissoppa, kycklingschnitzel och apfelstrudel, skulle vi egentligen haft Tyrolerafton, men det blev inhiberat och i stället kom Tony, som visade sina färdigheter i jodding och försökte lära oss konsten, med blandat resultat. Efteråt fick vi ett personligt bevis på den ny kunskapen och gruppfoto togs av joddlarna.

24 september

Frukost och molnen hängde ner, men vi blev lovande en fin dag. Löftet infriades och efter en timme var det strålande sol. Målet i dag var "Almabtrieb", dvs korna skulle tas ner från berget, efter att haft sommarlov där uppe. Vi åkte till Krimml, för att beskåda detta.

Här kallades de Höstfest och hela byn var på plats, plus ett stort antal turister. Det var en parad av orkestrar, finklädde barn och vuxna, kor, utsmyckade med bjällror, får och getter, alla kom tågandes genom byn. Ett fantastiskt skådespel Vi njöt och dessutom hade vädret blivit fint, temp på 25 grader.

Medan vi väntade på festen skulle börja, så vandrade vi en bit upp i bergen för att beskåda Österrikes största vattenfall, Krimmlfallen. Mäktigt!

Efter Krimmlutfärden, så styrde vi kosan till den lilla vackra staden Zell am See, där vi strosade omkring, drack ett glas eller åt glass.

På väg tillbaka sjöng vi åter Bennys visa – den är verkligen något extra! Denna gång lät kören ännu bättre. Väl tillbaka på hotellet tog några en promenad ner till byn, andra en drink å balkongen, innan det blev dags för ännu en buffe’.

25 september

Kallt, endast +5 grader på morgonen, men solen hade kommit fram till kl. 09.00, när det i de flestas tycke, resans höjdpunkt började. Vi skulle upp på berget Gross Glockner, som ligger 3798 m över havet.

Vi åkte den berömda vägen "Hochalpenstrasse", som påbörjades 1930 och var färdig 1935. Vilka fantastiska scenerier vi såg! Snö uppe på glaciären! Det var ett panorama, som nog aldrig lämnar näthinnan! Vägen dit var hisnande på slingriga vägar, men vi var trygga med vår chaufför Bojan. Vi stannade 2260 m upp och där fanns ett naturmuseum, som visade växtligheten på berget. Här uppe finns murmeldjur, ett djur som bara finns i alperna här i Europa. Bussen fortsatte till 2504 m och några av oss nöjde sig inte med den höjden, utan fortsatte till fots lite högre upp, för att niga respektive buga för "Herr Glockner". Då får man önska sig något, men det är inte helt säkert att det går i uppfyllelse.

Luften var tunn här, så det var ansträngande att gå uppför.

Sedan bar det nedåt igen och via en tunnel kom vi från Saltzburgerland in i Kärnten och där, på en vacker plats, dukade Ingrid och Bojan upp en god lunch, bestående av kokt korv med bröd, tomater, gurka, ost och kex. Därtill vin, bier eller vatten. Vi kunde inte annat än njuta!

Nu kom en överraskning!

Bojan tog fram dragspel och hade lärt sig, med hjälp av you tube, hur man skulle sätta fingrarna, för att få fram musik. Hans reportrar var än så länge bara "Kära Mor" och "Små grodorna", men oj, så trevligt det var och som vi applåderade!

Nästa stopp var hos Hermann och Helen, som har en kaffestuga på berget. Där bjöds vi på kaffe och god kaka. Hermann hade en privat visning för oss av sitt tama murmeldjur, Morty. Han hade haft honom i fyra år och kommit som liten unge, så den visste inte av någon annan förälder.

Efter det gick färden nedåt mot vårt hotell och innan maten tog några en promenad, andra gick till hotellpoolen för att simma några vänder. Några av killarna tog med sig öl och njöt i relaxavdelningen med bubbelpool och bastu, med de flesta njöt med en drink på balkongen. Något för alla smaker!

I kväll var det återigen buffe', inte särskilt populärt, men stämningen var ändå hög och ljudnivån i klass med ett föreningsmöte, fastän vi bara var 46 personer.

26 september

Fast något trevligt har ändå ett slut, för i dag sa vi Auf Wiedersehn till Kaprun och styrde kl. 07.45 norrut.

Stannande i vanlig ordning efter ett par timmar för att bli 0.70 euro fattigare på "musiksalongerna" samt inmundiga lite dryck, med eller utan "dutt".

Så var vi på väg igen och för att få upp ångan, så ledde Benny allsång och alla sjöng av hjärtans lust.

Lunchstopp blev det på en vägkrog i Greding och alla valde mat efter hunger. Mot kvällningen kom vi till staden Dessau i Tyskland och checkade in på Radison Blue-Feurst-Leopold.

Där bjöds vi på en välsmakande trerättersmiddag, den bästa på hela veckan. Den bestod av potatissoppa, oxstek och som dessert tiramisu.

Lilian och Maja framförde en egenhändigt diktad visa, vilken förhöjde den redan goda stämningen. Den hade den förstås inte varit något fel på under hela resan, stundtals hade det varit svårt att göra sig hörd.

27 september

Efter frukost, startade Bojan bussen kl. 08.00 och efter några stopp på vägen, så var vi vid 12.00-tiden i Rostock. Där stannade vi någon timme vid Aldi för inköp och därefter fortsatte vi till Calles, där ytterligare starka drycker inhandlades.

Båten, den nya färjan "Berlin", avgick strax efter kl. 15.00 och det stod var och en fritt att köpa något att äta. Efter två timmar var vi i Gedser och den ganska trista resan genom Danmark påbörjades. I skymningen skymtades Södra Sandby och efter huggsexa, när alla skulle ha sina väskor och dryckespaket, så var det trots allt skönt att vara hemma igen.

Allvar överens om att vi haft synnerligen trevligt, njutit av många vackra platser och fantastiska vyer.

Vi tackar vår reseledare Ingrid och allas vår säkre chaufför Bojan, som sällan missar något tillfälle att roa oss.

Agneta Månsson